

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین یوم وېر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Literary-Cultural

ادبی - فرهنگی

ناھید "غزل" غنی زاده

ویرجینیا - ۲۳ نومبر ۲۰۱۶

تنظیم و ویرایش: پورتال

تا نهایت طراوت

نسیم طراوت آفرین یادت در صبحگاه روشن ذهنم می وزد و ابتدائی ترین کلامم را از
کلکین های شکسته دل روی بالهای سبز هوا می رانم، برایت از مهر سخن می گویم.
ای نیمه وجود من!
در پندار آشفته من جاودانه مکان گزین، شاید که گلبن خشکیده احساسم میان چشمه سار
پاک قلبت تا نهایت طراوت سبزینه رسد.

باور

هنگامی، که جنازه مرا از خیابانهای پُرگرد شهر عبور بدهند، دگر کوچه باغ ذهن تو پر
از برگهای باور خواهد شد و من ساکت از سرودن سرودهای عشق.
غمناکترین نگاه تو در ازدحام آرزوهای نیمه تمام من گم می گردد و رودبار اشکهایت
می خشکد، انگار برای رهائی من از سلولهای سرد هستی پی لبخند رضایت می روی.

عصیان

دلم گرفته تر از هر زمانی کنار دیوار سرد هستی، انوار مهر می جوید. زنجیر عصیان
حلقه زمان را در گرو دارد و ساقه سبز محبت در ستونهای رنگ و ریاء تاب می خورد.

(ناھید "غزل" غنی زاده)